

11. PŘIBIT NA KŘÍŽ (Marta Robinová)

*Klaníme se Ti, Pane Ježíši Kriste, a děkujeme Ti,
neboť svým křížem jsi vykoupil svět.*

Desítky let byla připoutána na lůžko – nemohla chodit, hýbat se, zrak jí nesloužil, jíst nemohla – kolik dalších omezení musela přijmout Marta Robinová z Francie, která velkou část svého života žila jen ze sv. přijímání – jen z Eucharistie... Stala se znamením – nejen pro 20. století, v němž žila, že i kdybychom byli bezmocní a bezvládní i chudí – Ježíš stačí... Ve srovnání s ním je všechno bohatství, úcta i zdraví – ničím... A kolik bohatých a slavných se vystřídalo u její postele proto, aby nabrali z jejího nevyčerpatelného pramene síly...

Někdy nás musí Pán připoutat k naší neschopnosti a nemožnosti – cokoliv podniknout – abychom konečně pochopili, kdo je v našich situacích rozhodující...

*Ježíši všemohoucí i ve své bezmoci na kříži
- smiluj se nad námi!*

9. TŘETÍ PÁD (sv. Johanka z Arcu)

*Klaníme se Ti, Pane Ježíši Kriste, a děkujeme Ti,
neboť svým křížem jsi vykoupil svět.*

Už ji chtěli odvést na popraviště, kde čekala hranice a u ní oheň. Už se málem dovršilo její odhodlání přinést svou oběť za to, o co léta bojovala. A najednou – dostala strach – strašlivý, sžíravý, nepřekonatelný, strach a vše odvolala – ustoupila... Zatoužila žít, vždyt měla ještě celý život před sebou. A tehdy, na dně svého zoufalství, si uvědomila, že k životu vede jen jedna cesta, a to – přes onu děsivou hranici. Vše ostatní by bylo jen živoření. A tak Panna Orleánská, sv. Jana z Arcu, jde na smrt podruhé a už neustoupí...

Nikdo z nás by sám od sebe nevydržel to, co museli podstoupit mučedníci – zvolit raději smrt, než aby odvolali. Ale ani oni sami od sebe – by toto nevydrželi. Sem musela vejít Boží milost a oni se jí dokázali otevřít – snad i proto, že v ní a s ní žili už před tím rozhodujícím okamžikem. Jak já teď spolupracuji s Boží vůlí, jak často si uvědomuji Boží blízkost a vedení?

*Ježíši z posledního a nejbolestnějšího pádu
povstávající - smiluj se nad námi!*

4. MARIA (sv. Monika)

*Klaníme se Ti, Pane Ježíši Kriste, a děkujeme Ti,
neboť svým křížem jsi vykoupil svět.*

Jak asi musela trpět matka, která po léta doprovázela svého syna a později i vnuka modlitbou a stále se s nimi setkávala na jejich cestě k záhubě? Jak asi byla zkoušena její víra v Ježíšova slova – prostě a bude vám dáno... když tak dlouho se nedělo vůbec nic? A přece, dříve než Monika umřela, stala se svědkyní křtu Augustýna i jeho syna Adeodata.

Jak dlouho jsme ochotni čekat na vyslyšení my? Den, měsíc, rok, celý život? A co je pro nás důležitější? Dožít se výsledku svého snažení nebo se modlit s důvěrou, že Bůh přichází ještě tam (nebo právě tam), kde už je vše ztraceno?

*Ježíši podporovaný vírou Panny Marie
- smiluj se nad námi!*

6. VERONIKA (sv. Matka Tereza)

*Klaníme se Ti, Pane Ježíši Kriste, a děkujeme Ti,
neboť svým křížem jsi vykoupil svět.*

V každém – i pohozeném, nemocném, zapomenutém, špínou, svrabem a červy prolezlém, chudém, bezmocném, umírajícím, zoufalém a nešťastném člověku – viděla Matka Tereza svého Pána Krista – a tak mu i sloužila. To byla i její adorace. Jako Veronika 20. století dostala dar vidět obraz Krista vtisknutý do tváří všech bližních, Krista, který byl stále víc přítomen i v jejich očích, slovech, skutcích...

Koho vidím ve své sousedce, spolužákovi, bezdomovci, opilci, protivníkovi?...

*Ježíši obdarovaný i obdarovávající Veroniku
- smiluj se nad námi!*

KŘÍŽOVÁ CESTA SE SVATÝMI

Křížová cesta Ježíše Krista neskončila někdy v r. 30 A.D., ale v církvi pokračuje dál – skrze ni, skrze nás...

Stačí vlastně tak málo – uznejme svou slabost a pozvěme do ní Krista a stále znova s pokorou.

© 2014 č. 08
P. Jan Linhart

13. PIETA (P. Maria)

*Klaníme se Ti, Pane Ježíši Kriste, a děkujeme Ti,
neboť svým křížem jsi vykoupil svět.*

Moře bolesti – v níž se jakoby převtěluje srdce ženy, které zabili jediné dítě, syna který přišel na svět tak obdivuhodně a který odešel tak neuvěřitelně. Jaký to všechno má smysl? Čemu má člověk ještě věřit? Boží moci? Boží síle? Boží kráse? Boží moudrosti? Boží vševědouce? Boží všemohoucnosti? Čemu má ještě člověk věřit? Ale Maria má o co se opřít – čím dál víc chápe – co to je Boží láska a tak se nyní moře bolesti rozplývá v nekonečném oceánu obětujících se Boží lásky...

Jaké hranice má naše víra, naše důvěra v Boha?... Ty hranice neurčil On. Ty stanovujeme my – svým otevřením se pro nás tak tajemnému Bohu a přece – 1000x znova dokazujícímu – že i Bohu, který je Láska.

Ježíši v náručí své matky - smiluj se nad námi!

2. PŘIJETÍ KŘÍŽE (Anička Zelíková)

*Klaníme se Ti, Pane Ježíši Kriste, a děkujeme Ti,
neboť svým křížem jsi vykoupil svět.*

„Jsem tak šťastná, nikdy bych s nikým neměnila...“ S těmito slovy umírala sedmnáctiletá Anička z Napajedel, která dobrovolně přijala kříž těžké tuberkulózy a stala se živou smírnou obětí za zlo 2. svět. války. Prožívala obrovské utrpení a přesto nebo právě proto dozrála pro velikou radost. Tu dává Pán těm, kdo pochopili...

Chápeme i my, že bolest obětovaná s láskou přibližuje Kristu? Chápeme to i svým životem? V konkrétních případech?

Ježíši přijímající kříž - smiluj se nad námi!

1. TREST SMRTI (sv. Maxmilián Kolbe)

*Klaníme se Ti, Pane Ježíši Kriste, a děkujeme Ti,
neboť svým křížem jsi vykoupil svět.*

Z koncentráku utekl vězeň – všichni ostatní by mu to mohli přát, kdyby... každý desátý za to nebyl poslán na strašnou smrt vyhladověním. Jeden z určených je zlomen. Má manželku, rodinu, pláče, že je už nikdy neuvidí... A tu se děje něco nečekaného, obdivuhodného. Ten, který je ušetřen, se nabízí místo toho nešťastníka. Blázen? Ne! Světec – o. Maxmilián, následník sv. Františka, který v praxi ukázal, že největší lásku má ten, kdo položí svůj život za své bratry...

Jak často si říkáme, že se máme rádi, že máme rádi Boha... Kam až je ochotna jít ta naše láska?

Ježíši na smrt odsouzený - smiluj se nad námi!

3. PRVNÍ PÁD (sv. Ignác z Loyoly)

*Klaníme se Ti, Pane Ježíši Kriste, a děkujeme Ti,
neboť svým křížem jsi vykoupil svět.*

Bylo mu 30, když byl těžce zraněn v bojích u Pamplony a tento pád v jeho zajímavé a slibné kariéře znamená obrát v jeho dosavadním životě. Zanechává vojenského řemesla a stává se vojákem Božím, obráncem církve, obhájcem křesťanské víry. Pro Ignáce byl jeho pád znamením nového začátku – vzestupu.

Jak přijímáme své životní nezdary my? S výčitkami vůči sobě, druhým, Bohu anebo se srdcem otevřeným pro to, co nám chce Pán říci, k čemu nás skrze pád chce dovést?...

Ježíši poprvé padající pod křížem - smiluj se nad námi!

14. POHŘEB (Sv. Šebestián)

*Klaníme se Ti, Pane Ježíši Kriste, a děkujeme Ti,
neboť svým křížem jsi vykoupil svět.*

V životopisech se o něm vypráví, že byl vojenským velitelem a jako takový měl přístup do žaláře, kde mohl tajně pomáhat uvězněným křesťanům. Ovšem taková věc se dříve nebo později prozradí a odsouzen k smrti je i on sám. Jeho vlastní vojáci ho mají popraviti. Po vykonaném díle ale další křesťané zmučené, ale ještě žijící, tělo Šebestiána odnesou a vyléčí a co je obdivuhodné – on po čase znovu stane před svým soudcem, aby vyznal svou víru a je skutečně nakonec opravdu zabit.

Šebestián vstal, aby umřel s vírou v Ježíše, který byl umučen, a třetího dne nad smrtí z vítězil – a měl s ním podíl na životě, který nám už nikdo nevezme...

Život nám nepatří – je nám darován, propůjčen, svěřen a my ho máme proměnit v něco krásného, nového, čistého – tím, že ho dáme k dispozici Bohu. V něm totiž začneme skutečně existovat – v něm najdeme sami sebe. V něm nám začne opravdu patřit.

*Ježíši pohřbený pro naše znovuzrození
- smiluj se nad námi!*

12. SMRT NA KŘÍŽI (sv. Pavel Le-Bao-Tinh)

*Klaníme se Ti, Pane Ježíši Kriste, a děkujeme Ti,
neboť svým křížem jsi vykoupil svět.*

„Toto vězení je pravým obrazem věčného pekla, ke krutému mučení všeho druhu, k poutům na nohou, železným řetězům a okovům přistupuje nenávisť, tresty, nařčení, sprostá slova..., zlé skutky, zlořečení, soužení a zármutek. Avšak Bůh, jenž kdysi vysvobodil 3 mládence z ohnivého pece, je ustavičně při mně... Sám náš Mistr nese celou tíhu kříže a na má bedra klade pouze její pramalou, nepatrnou část. K mému boji jen nepřihlíží, ale sám za mne bojuje, vítězí a celý zápas dokonává“ ...To je část dopisu sv. Pavla Le-Bao-Tinha – vietnamského mučedníka 19. století – napsaný bohoslovcům. Umírá pro víru v Krista – aby s ním mohl žít navždy.

Kéž i nám vyprosí takovou víru, kterou nezničí žádný životní kříž...

Ježíši ukřižovaný - smiluj se nad námi!

5. ŠIMON (sv. Pavel)

*Klaníme se Ti, Pane Ježíši Kriste, a děkujeme Ti,
neboť svým křížem jsi vykoupil svět.*

To nebylo samo od sebe – přemýšlením, meditací... To přišlo jako blesk z čistého nebe – když Pavel byl doslova přemožen, oslepen, unesen Boží přítomností – a řekl Bohu „ANO“. Z pronásledovatele se tak stal vášnivý obhájce a evangelizátor. Pavlovi stačil jeden impuls a hořel...

Jak dlouho budeme doutnat a čadit ve víře z donucení, z povinnosti, ze zvyku – než se necháme zapálit Kristovou láskou?

*Ježíši přijímající vynucenou pomoc Šimona z Kyrény
- smiluj se nad námi!*

7. DRUHÝ PÁD (sv. Tomáš)

*Klaníme se Ti, Pane Ježíši Kriste, a děkujeme Ti,
neboť svým křížem jsi vykoupil svět.*

Byly to pády 2 nebo jich bylo 20 nebo 2000? My si pamatujeme 2. Poprvé podlehl, když při zatýkání Krista utekl s ostatními apoštoly, podruhé podlehl, když odmítl uvěřit, že Ježíš žije. Tomáš nakonec uvěřil. Nepatřil k těm blahoslaveným, kdo uvěřili bez vidění, ale dal nám návod – dal svůj strach v Getsemanech i nevěru ve večeřadle – Kristu a on ji proměnil v jasné vyznání, které do té doby nikdo nepronesl: „Pán můj a Bůh můj.“

Stačí vlastně tak málo – uznejme svou slabost a pozvěme do ní Krista a stále znova, s pokorou a důvěrou, že on ji také v nás bude proměňovat ve svou velikost.

*Ježíši padající a znovu povstávající
- smiluj se nad námi!*

10. ZBAVENÝ ŠATU (sv. František z Assisi)

*Klaníme se Ti, Pane Ježíši Kriste, a děkujeme Ti,
neboť svým křížem jsi vykoupil svět.*

Zvláštní scéna. Na assiském náměstí stojí před biskupským palácem plno lidí. František svléká svůj šat a pokládá ho před svého otce. A pak přímo symbolicky se nechá v biskupově plášti zakrýt a obejmout ve své nahotě a chudobě matkou církvi. Dobrovolně se zříká slušného majetku, přijímá totální chudobu a vydanost do Božích rukou a zakouší to, čemu říkáme svoboda, nezávislost, volnost Božího dítěte.

Jak my lpíme na tom co máme /nebo spíše myslíme, že máme/, jak své přebytky chceme ještě rozmnožit a zvětšit, jak si zakládáme na tom, co jsme a co máme a co znamenáme – nejsme při tom všem upoceném pachtění směšni? Stejně jednou před Boha předstoupíme nazí – takoví, jací jsme sem přišli a důležité nebude to, co je na nás, ale to, čím, bude plné naše srdce a čím budou obdarováni naši bližní...

Ježíši zbavený šatu ale ne cti - smiluj se nad námi!

8. PLAČÍCÍ ŽENY (sv. Magdaléna)

*Klaníme se Ti, Pane Ježíši Kriste, a děkujeme Ti,
neboť svým křížem jsi vykoupil svět.*

Bylo to celé jmění – ten olej, který vylila Ježíšovi na nohy, aby je také svými slzami omyla a vlasy otřela. Její pláč – to není sebelítost – byla zraněna láskou – skutečnou láskou. Kolikrát se jí nabízely peníze, peníze a jednou – uviděla Krista a poznala, o co přišla – o lásku v čistotě, jednoduchosti, svobodě a skutečné kráse. Její slzy byly slzami upřímného pokání. Dala celé jmění v tom oleji, aby zakoupila perlu Kristova království.

Co je nám více líto? Když nás někdo ošidí v supermarketu nebo když zhřešíme? Co by bylo horší katastrofou? Přijít o úspory nebo o milost posvěcující?... Kde je vaše srdce, tam je i váš poklad...

*Ježíši napomínající jeruzalémské ženy
- smiluj se nad námi!*